12 Ιουνίου 2026

Μοναχός Δαμιανός Σιμωνοπετρίτης (1841 – 12 Ιουνίου 1927)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

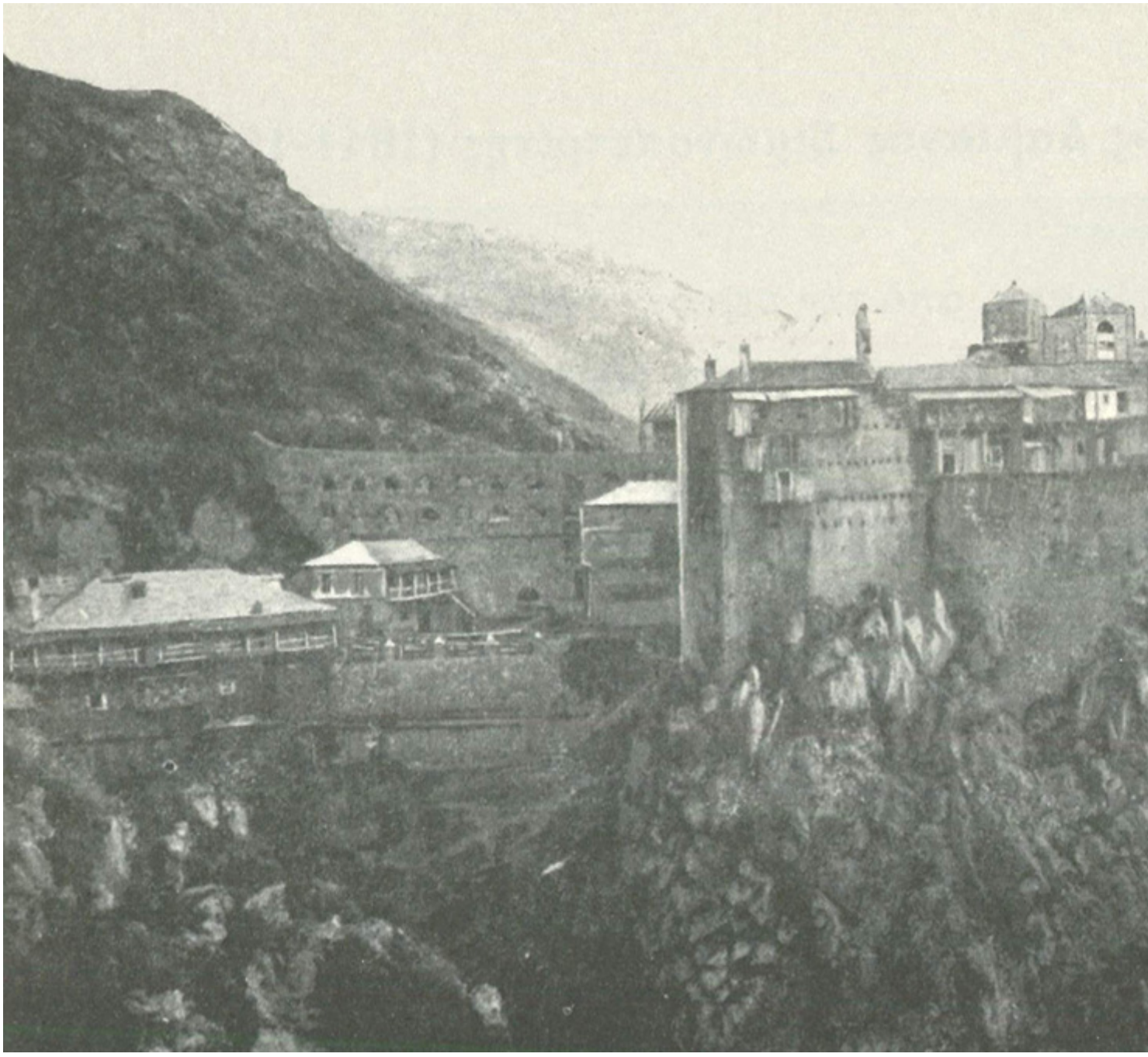

Ιερά μονή Σίμωνος Πέτρας (φωτ. π. 1890).

Ήταν υιός ιερέως, από την περιοχή των Σερρών, που ονομαζόταν Χριστόδουλος. Προσήλθε στην ουρανογείτονα μονή της Σίμωνος Πέτρας το 1871 κι εκάρη μεγαλόσχημος μοναχός το 1873.

Έζησε μία ζωή υπερθαύμαστη, που τη θαύμασαν οι άγγελοι κι έφριξαν οι δαίμονες, όπως διαβάζουμε σε αρχαία συναξάρια. Επί 56 έτη στο κοινόβιο δεν απόκτησε δικό του κελλί. Έχοντας μία ξύλινη «ασπίδα» κρυβόταν σε κάποια απόμερη γωνιά της μονής. Στηριζόμενος σε αυτή πέρναγε ολόκληρες νύχτες προσευχόμενος. Κοιμόταν για λίγο καθιστός. Όλα αυτά τα έτη τα διήλθε ο μακάριος ακτήμονας με το ράσο που έλαβε στην κουρά του. Το αξιοθαύμαστο είναι πως παρά τις τόσες δεκαετίες

δεν του πάλιωσε. Όταν αρρώσταινε, ποτέ δεν πήγαινε σε ιατρό.

Η ουρανογείτων μονή Σίμωνος Πέτρας (φωτ. 1928)

Διηγείται περί αυτού ο παπα-Χρύσανθος ο Αγιαννανίτης († 1981): «Αυτός επειδή ήτο άγιος, ήθελε όλους να τους διδάσκει την αγιότητα. Και ως τους εδίδασκεν τα γράμματα κ.λπ., ούτω και αυτός ο τρισμακάριστος, όταν με εύρισκε μου έλεγεν τα εξής: “Καλό μου, καλό μου, όταν τελειώνεις το διακόνημά σου, να κάθεσαι εμπρός εις την πόρτα του δωματίου σου, να κρατάς την αναπνοήν σου και να λέγεις με την διάνοιά σου: Το κελλί μου είναι τάφος, και πρέπει να σκέπτομαι τον θάνατον· είμαι υποχρεωμένος να είμαι ταπεινόφρων και να κάνω άκραν υπακοήν διά να σωθώ”. Με εδίδασκεν ακόμη και τον τρόπον της προσευχής και άλλα πολλά. Εσυμβούλευεν την τάξιν του Κοινοβίου. Να προσέχουν οι νεώτεροι να μην ομιλεί ο ένας με τον άλλον. Να εγκρατευώμεθα δε έξω από την τράπεζαν, έως και αυτού του νερού, το όποιον εφύλαξεν ούτος, έως ότου απέθανεν».

Προείδε το τέλος του. Έψαλλε το «Χριστός Ανέστη». Μετέβη χαρούμενος στο αιώνιο Πάσχα. Κατά το μοναχολόγιο της μονής: 11-12.6.1927, περί ώραν 2αν νυκτερινήν, ημέραν Παρασκευήν, ετών 86 ως έλεγεν, 4 ημέρας κατακλιθείς σφοδρώ πυρετώ εις το νοσοκομείον» μονής εκοιμήθη μακαρίως ο μακάριος.

Πηγές – Βιβλιογραφία

Μωυσέως Αγιορείτου μονάχου, Αγιορείτικες διηγήσεις του Γέροντος Ιωακείμ, Θεσσαλονίκη 1989, σ. 172. Ιωαννικίου Κοτσώνη αρχιμ., Αθωνικόν Γεροντικόν, Κουφάλια Θεσσαλονίκης 1999, σσ. 282, 406. Χρύσανθού Αγιαννανίτου ιερομ., Γεροντικαί ενθυμήσεις και διηγήσεις, τ. Α’. Μώλος Λοκρίδος 2008, σσ. 103-104.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνος, τόμος Α΄ 1901-1955, σελ. 201-202